

Thứ Tư, 9-10-2024. Năm B
Wednesday, October-9-2024. Year B
Tuần 27 Thường Niên

Gl 2,1-2. 7-14 Galatians 2:1-2, 7-14
Họ nhận ra ơn sủng Chúa ban cho tôi (Gl 2,9)

Relationships are tricky. They can bring us so much love and joy, but they also challenge us—especially when we don't see things eye-to-eye.

In today's first reading, St. Paul is addressing this dynamic among the Galatians. They were arguing over whether the Gentiles among them needed to accept circumcision and observe the Mosaic law. In response, Paul reminds them of the Council of Jerusalem, when he and Barnabas met with James, John, and Peter to discern the same question (Galatians 2:9).

The dispute had threatened to tear apart the young Church, but as the apostles listened to Paul, they “recognized the grace bestowed upon [him]” (Galatians 2:9). They could see the Spirit working powerfully through Paul's ministry to the Gentiles. Even more, they agreed that every believer, Jew or Gentile, was saved by the grace of God. In the end, they did not require Gentiles to be circumcised (Acts 15:7-11).

Paul wanted the Jewish believers in Galatia to recognize the same grace of God in the lives of their Gentile brothers and sisters and vice versa. He pleaded with them to see each other as members of one family (Galatians 6:10). But it wasn't easy for them—and it isn't easy for us. It's hard to let go of our opinions, and that can strain our relationships. But Jesus can help us recognize his grace at work in another person, and that can strengthen bonds of love.

Các mối tương quan rất khó khăn. Chúng có thể mang lại cho chúng ta rất nhiều tình yêu và niềm vui, nhưng chúng cũng thách thức chúng ta - đặc biệt là khi chúng ta không cùng quan điểm.

Trong bài đọc thứ nhất hôm nay, Thánh Phaolô đang giải quyết vấn đề này giữa những người Galát. Họ đang tranh cãi về việc liệu những người ngoại bang trong số họ có cần phải chấp nhận cắt bì và tuân theo luật Môisen hay không. Để đáp lại, Phaolô nhắc họ về Công đồng Giêrusalem, khi ông và Barnaba gặp Giacôbê, Gioan và Phêrô để phân định cùng một câu hỏi (Gl 2,9).

Cuộc tranh chấp đã đe dọa sẽ chia rẽ Giáo hội non trẻ, nhưng khi các tông đồ lắng nghe Phaolô, họ "nhận ra ân sủng đã ban cho [ông]" (Gl 2,9). Họ có thể thấy Chúa Thánh Thần hoạt động mạnh mẽ thông qua chức vụ của Phaolô đối với những người dân ngoại. Hơn nữa, họ đồng ý rằng mọi tín hữu, người Do Thái hay người ngoại bang, đều được cứu bởi ân sủng của Chúa. Cuối cùng, họ không yêu cầu những người ngoại bang phải cắt bì (Cv 15,7-11).

Phaolô muốn những tín đồ Do Thái ở Galát nhận ra ân sủng của Thiên Chúa trong cuộc sống của anh chị em dân ngoại và ngược lại. Ông cầu xin họ xem nhau như thành viên của một gia đình (Gl 6,10). Nhưng điều đó không dễ dàng đối với họ - và cũng không dễ dàng đối với chúng ta. Thật khó để từ bỏ quan điểm của mình và điều đó có thể gây căng thẳng cho các mối tương quan của chúng ta. Nhưng Chúa Giêsu có thể giúp chúng ta nhận ra ân sủng của Ngài đang hoạt động trong một người khác và điều đó có thể củng cố mối tương quan yêu

So how does this happen? A good first step is to recognize and let go of any negative biases you may have. By the Spirit, you can see positive qualities in other people and take a generous outlook toward them.

Second, you can put on humility. When you remember that God has shown you mercy, you view people more mercifully and recognize God's grace at work in them. You see the patience a father shows his children or a coworker's diligence at the office. You notice the quiet faith of a Mass-goer who lingers to pray, or you rejoice when you see someone extend a hand to a gruff neighbor. And this can move you to do the same.

Today, let the Spirit help you to appreciate God's grace in the whole family of God.

"Lord, I want to see my brothers and sisters as you do!"

thương.

Vậy điều này xảy ra như thế nào? Một bước đầu tiên tốt nhất là nhận ra và từ bỏ mọi thành kiến tiêu cực mà bạn có thể có. Nhờ Thánh Linh, bạn có thể nhìn thấy những phẩm chất tích cực ở người khác và có cái nhìn rộng lượng đối với họ.

Thứ hai, bạn có thể khiêm nhường. Khi bạn nhớ rằng Thiên Chúa đã thương xót bạn, bạn sẽ nhìn mọi người một cách thương xót hơn và nhận ra ân sủng của Thiên Chúa đang hoạt động trong họ. Bạn thấy sự kiên nhẫn mà một người cha dành cho con cái mình hoặc sự siêng năng của một đồng nghiệp tại văn phòng. Bạn nhận thấy đức tin thâm lặng của một người đi lễ nán lại để cầu nguyện, hoặc bạn vui mừng khi thấy ai đó đưa tay ra cho một người hàng xóm thô lỗ. Và điều này có thể thúc đẩy bạn làm như vậy.

Hôm nay, hãy để Chúa Thánh Thần giúp bạn trân trọng ân sủng của Chúa trong toàn thể gia đình của Chúa.

Lạy Chúa, con muốn nhìn thấy anh chị em mình như Chúa nhìn thấy!

Lc 11, 1-4 Luke 11:1-4
Xin dạy chúng con cầu nguyện (Lc 11,1)

The disciple's request wasn't so unusual. Traditionally, followers of a rabbi would ask him to teach them to pray. It was only natural for a student to want to imitate his teacher's relationship with God.

What *was* unusual was Jesus' response. When they prayed, he said, the disciples were to address God as their Father! Not as Lord or

Yêu cầu của người môn đệ không quá bất thường. Theo truyền thống, các tín đồ của một giáo sĩ Do Thái sẽ yêu cầu ông dạy họ cầu nguyện. Việc một môn sinh muốn bắt chước mối tương quan của giáo viên với Thiên Chúa là điều rất tự nhiên.

Điều bất thường là phản ứng của Chúa Giêsu. Ngài nói, khi họ cầu nguyện, các môn đệ phải xưng hô với Thiên Chúa là Cha của họ! Không phải là Chúa hay Đấng Tạo Hóa hay Đấng Toàn Năng - mặc dù tất cả những điều này đều

Creator or Almighty—although all of these are true—but as Father. Without diminishing God in any way, Jesus tells the disciples, and us, to approach God in prayer with the confidence and trust of a beloved child.

In the ancient world, very few rabbis would have dared to refer to God as Father. Yes, they acknowledged him as creator and father of all peoples. But calling God *your own Father* was quite bold. As Pope Francis explained, daring to speak to the all-holy God as children speak to a loving father is the “great revolution” introduced by Christianity (General Audience, June 7, 2017).

Father: it’s a new way of relating to God, a new way of appreciating what it means to be part of his people. And it’s a new way of understanding God himself. Jesus shows us that his Father—our Father—always loves us and always welcomes us. He always stands ready to receive us as beloved members of his family.

Take a moment to let that sink in. God is almighty, but he’s not like a stern taskmaster demanding subservience. He is righteous, but he is not like a harsh judge looking to punish even the smallest slip-up. He is holy, but he’s not like a lofty monarch looking down on you or holding himself aloof from you. *He is your Father.*

God opens the door and invites you to be with him and to pour out your heart to him. Does it take a measure of courage? Yes. But Jesus himself accompanies you to the Father’s throne and calls you his brother or sister. And so, as the priest reminds us at every Mass, “At the

là sự thật - nhưng với tư cách là Cha. Chúa Giêsu bảo các môn đệ và chúng ta, hãy đến gần Thiên Chúa trong lời cầu nguyện với lòng tin tưởng và tin cậy của một đứa con yêu dấu, không làm giảm giá trị của Thiên Chúa theo bất kỳ cách nào.

Trong thế giới cổ đại, rất ít giáo sĩ Do Thái dám coi Thiên Chúa là Cha. Vâng, họ thừa nhận Ngài là Đấng Sáng Tạo và là Cha của tất cả các dân tộc. Nhưng việc gọi Thiên Chúa là *Cha của chính mình* thì khá táo bạo. Như Đức Thánh Cha Phanxicô đã giải thích, dám nói với Thiên Chúa toàn thánh khi con cái nói với một người cha yêu thương là “cuộc cách mạng vĩ đại” do Kitô giáo giới thiệu (Cuộc gặp gỡ chung, ngày 7 tháng 6 năm 2017).

Cha: đó là một cách mới để liên hệ với Chúa, một cách mới để đánh giá cao ý nghĩa của việc trở thành một phần của dân tộc của Ngài. Và đó là một cách mới để hiểu về chính Thiên Chúa. Chúa Giêsu cho chúng ta thấy rằng Cha của Ngài - Cha của chúng ta - luôn yêu thương chúng ta và luôn chào đón chúng ta. Ngài luôn sẵn sàng đón nhận chúng ta như những thành viên yêu quý của gia đình mình.

Hãy dành một chút thời gian để điều đó thấm sâu vào bạn. Thiên Chúa là Đấng Toàn Năng, nhưng Ngài không giống như một người làm nhiệm vụ nghiêm khắc đòi hỏi sự quy lụy. Ngài là Đấng chính trực, nhưng Ngài không giống như một thẩm phán khắc nghiệt tìm cách trừng phạt dù là sơ suất nhỏ nhất. Ngài thánh thiện, nhưng Ngài không giống như một vị vua cao cả coi thường bạn hoặc giữ mình xa cách với bạn. *Ngài là Cha của bạn.*

Thiên Chúa mở rộng cửa và mời gọi bạn ở với Ngài và trút hết tâm tình của bạn cho Ngài. Nó có phải là một thước đo của lòng dũng cảm không? Đúng. Nhưng chính Chúa Giêsu đồng hành với bạn đến ngai vàng của Cha và gọi bạn là anh chị em của Ngài. Và như vậy, như linh mục nhắc nhở chúng ta trong mỗi Thánh lễ,

Savior's command and formed by divine teaching, we dare to say . . . *Our Father.*"

"Father, thank you for inviting me to come to you as your beloved child!"

“Vâng lệnh của Đấng Cứu Thế và theo thể thức Ngài dạy, chúng ta dám nguyện rằng. . . *Lạy Cha chúng con*”.

Lạy Cha, con cảm ơn Cha đã mời gọi con đến với Cha như đứa con yêu dấu của Cha!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.